

A BROOM ^{N/a} VIEN

8.7.24

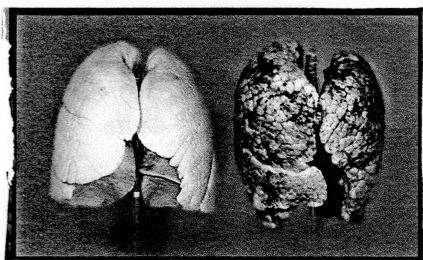
No. 1

Den uppmärksamme kan höra elektriciteten viska. Det finns inga fönster. Tre utav rummets fyra väggar har helgats med kristna ortodoxa ikoner vars trötta mörka ögon blickar inåt. Klockan är 05.45. Han har precis satt sig ner. Om 8 timmar får han gå igen.

Om en timme och tio minuter beställer han kaffe, om tre timmar lunch. Då återstår fem timmar.

En man harklar sig i cellen längst ner i korridoren, fängelsevakten lyssnar men det blir tyst igen och han askar sin cigarett innan han tar ett nytt bloss.

Trots att det mänskliga ögat inte uppfattar ledlampans flimmer är det som om kroppens organ registrerar att rummet vibrerar.

Det kalla ljuset hånar honom. Lamporna vet att de kommer lysa skoningslöst till den dag de börjar blinka för att sedan slockna, men du, du är av kött och blod tycks de påpeka. I din kropp bultar ett hjärta och blodet flyter. Som om inget hänt, precis som det har gjort i 36 år nu. Varför sitter du här tillsammans med oss och räknar timmar och minuter? Vi märker inte att tiden går. För oss är femton minuter ingenting. Vi är outtröttliga i vårt uppdrag, men du, du vet vad femton minuter är. Du passar inte in här, tycks de säga. Han tar fram papper, filter och löstobak för att rulla en ny cigarett.

Filtret faller från tummen och pekfingrets vana grepp ner på golvet, in under stolen. Han kisar av irritation och tar fram ett nytt filter, klämmer det på plats, och balanserar så den öppna cigaretten, samtidigt som han försiktigt fyller på tobak.

Tungspetsen far längs papprets yttersta kant, mustaschen gör sig påmind mot hans fingrar, sen rör han tummarna uppåt så att cigaretten utsida möter den våta insidan och förseglas. 06.00.